

Borgå den 12. 9. 94.

Min käre Far!

Tack för att du ej glömt mig
och jag på så länge ej låtit
höra af mig annorhunda än genom
Sina el. barnen. Men vi äro
ju ett, ty ett och ett gör ett, har
du väl försäkrat, och jag erfår
det med hvarje år mera.
Afven det lilla & smälter
ihop med detta ena, om
och rummet vidgas. Vi ha
nu redan tre fasta utgjörda
utom de två rörliga, Elsa och
Anna. Från Miki och Ida san-
des oss tilltills annan goda un-
derrättelser, såsom närskutna
bref vittnar. Afven från Ingrid
hade vi såsom du ser nyligen
ett gladt bref. Hon har fått tidigt
lära sig att taga lifvel allvarligt.

och tager in hos Karin på
måndag. Hon skänker bönor och

Denne sprittande glada flicka
är nu glad i Herren och vill
intet annat än tjena Jesus.
Hon fyller ju den 13 dunnes d.v.s.
i morgon 20 år, endast två ti-
tal, och mycket har hon redan
fått pröfva. Men vi kunna tacka
Gud för henne. Afven Wainö
har skänkt oss mycket glädje.
Han förstår ej af hvem som
helst. Han har allt sedan Senare
hälften af Augusti vistats i östra
Finland, medan Ingrid med deras
Gunnar varit hos oss; sist i
Joensuu. Måhända är han nu
i Åbo, dit han kallats att stå in-
för d.v. domkapitel stå till svar
för sitt arbete i Österbotten förhuden
vår vinter och-sommar.
Våra Brevbär i hemmet äro
snälla och flitiga. Endast Rainer
Schoutty, som fortfarande är hos
oss, ger oss bekymmer. Men

fruktbar. Den varit 18. Måhända andra nu och af. vad jag
mycket trötta. - Sina nya frakten, om Gud vill, kördag fram. till Håger

och näste / halftiden till det morgon. Mamma och pappa ha ett barn

Rom byggdes ej på en dag. Han
sitter nu andra året på första
klassen och har fullt upp med
sina lekor. För Latti går det my-
cket lättare. Bebbe läser nu
latin och är intresserad. Pulu
har sitt skilda bord i mors rum.
Han gör hvad han ser de äldre göra.
böjer ibland Bebbes latinska ord,
sitar, skriver och läser. Samt
bygger i sanden och springer
med tunnband. Mor funderar
nu närmast på ett skutt till Hvos
att helsa på Karins och Jannes
hem och de andra där. Kanske
kunde hon träffa pappa där om
den påtänkta resan till Westerlund
sker dessa dagar. Jag ville vända
med käre Far på resan detta bib.
spr. Es. 46: 4 som slutar med orden:
"och jag vill ännu lyfta, bära och räd-
da eder". Det är skönt att veta vår Gud
vara så god. Han vill ingen

meniskas död. Hif skänker han
att alla, som emottaga den fräls-
ning Jesus Kristus fullbordat.

Och hif är det som var odödliga an-
de att mer fränktar efter, lifvet.
i Herren. Men denna jordens omson-
ger håller åtminstone mig mycket
tillbaka. Jcke att jag i fallet nödet
eller förlorat hoppet att engång,
om Gud låter mig leva, vara fri
mina ekonomiska skulder. Men
ehuru Morfar så rikligen bidra-
git till barnens utkomst hafva
mina ärliga inkomster icke räckt
till hvad ofrigt esfordrats. Så du
frågar vill jag uppsiktigt beröra
att jag under senaste år nödgats
ytterligare skuldsätta mig och har
f. n. v. en löpande skuld af 1500
mk som under inv. höst borde
om möjligt regleras på bättre fot
än den f. n. v. är, men huru? Kunde
jag exempelvis af käre Far få

Jag vill afbryta bref. till att jag med käre hif bestått, emedan han fick undermåttade
om att barnens utkomst försefva dem. Minnemi diendakt var nog och

(12.9. 1894)

något värde papper på kortare
tid för att omsätta ett hypoteks-
lån. Som jag f. n. v. har mot en
af min gamla fasters depositions
sedlar. Detta lån börde omsättas
den 21 nov. Jag nu ej detta på nå-
got sätt otroligt. Jag reder mig
nog, äfven om jag ej denna gå
kan få hjälp af dig. Vår som-
mar blef verkligen billigare än
förr, alla resekostnader inberäk-
nade, så otroligt det låter. Men
alt var ju billigt där uppe och
resorna stego ej heller till stora sum-
mor. Sina's resa till Uleåborg är
äf. beräknad. Om jag ej saknat
Tuuli? Jike, men väl vår lilla
täppa på Årila. Jag finner
mig redan för gammal för segel-
turer med så tung båt nu sedan
Miki lemnat oss och Betbarne
ännu ej kunna fant bräda i hans
ställe. Rodden har ej ansträngt mig

För närvarande har jag ingen egen skrivstuga. I huset med oss!

öfver mina krafter. Jag har känt
mig mindre trött efter hvarje så-
dan än förut efter en motsvarande
segeltur. Och jag ^{har} funnit stort
behag i dessa rodfärder, tror
oss komma tillrätta med sådana
äfven i skären, om vi skulle beslu-
ta oss för att sälja Tuuli. Hvad
säger våra Björknudds vänner
därom, och särskildt Morfar?
Tiotusen mark i dessa dagar.
Måne ej dessa medel bäst blefve
använda, om de anslöges till ferie
kolonier för verkligen glömda,
jag menar qvinliga arbetare.
Sådana som för ^{sin} utkomst äro
tvungna att träda för andra be-
närinnor inberäknade. Folkskol-
lärare och lärarinnor hafva dock
något och mycket göres för dem.
Men dessa förra. De äro verkligen
glömda. Att penningarna öfver-
lemnas åt f. g. l. p. t. finner jag

Ja naturligt om jag kan vara allg. befärd och att det bara sedan blefve
bra.

Aug. 2. 1888 en kilo ut. behöfves och desto ring. 8-10 och alltså på 10

synnerligen praktiskt; älskt.

Nu lämnar jag ordet åt dina
och ~~säger~~ ^{önskar} Gud frid i våra
hjärtan och hem.

Din Sou Berndt,

Alla hälsas.

Älskade far! Det är godt att det
ta att du tänker på en helsovresa.
Gud gifve nu ett godt resultat
af den! Nog är "stordoktorn" prak-
tig, men utan vår störste läkares
hjälp förmår han intet, derför
skola vi allraförst bedja om hans
vålsignelse för resan. Dina barn
här vilja nog göra det. Och doktor-
der, är nog, efter hvad jag hört, den
förste att erkänna att han endast
är ett verktyg. Så skall det vara.
Måtte nu älskade far få vara så
incognito som han önskar och som

det äfven för helsan vore nyttigast.
För brefvet, det kära, en glad tack!
och likaså för all kärleksfull omtan-
ke om oss! Herren är vår herde,
ja, honom vare tack för allt!
För att slutföra sista tanken i B:s
bref, se här ett förslag: att pappa
skulle förordna att Björkudden
efter pappas bortgång skulle bli
ett feriekoloni-hem (ifall ej någon
af systerna ville behålla den) och
de 400 rmb som pappa nu har att
ärligen bortgifva skulle sedan an-
vändas till ärlig remont på udden.
Då skulle den kära udden inte
bli en sådan dödens bostad (förlä-
uttrycket) som nu Runebergs hem-
utan ett lifvande uppfriskande
lif skulle der råda, vare det inte
ett godt minne att efterlevna!
Detta nu bara ett icke mkt begrun-
dadt, endast i hast utkastadt förslag.
Men kanske det tal att tänka på

och förbättra. —
Jag syftar förnu en helomring att han i bref-
skolan nog vägras att dug en half-gyller-dike klädning utan du ger uttryckt

svara mina kära pappas